

[Indenrigsministeren.]

personalet orienteret på forhånd, når det vedrører deres arbejdsforhold, så i og for sig er vi såmænd ikke så langt fra hinanden; det er bare et spørgsmål om temperament i denne sag. Jeg håber, det lykkes, og jeg tror, det gør det.

Ole Vig Jensen: Jeg skal heller ikke tage stilling i denne sag, men jeg er enig med fru Birte Weiss i, at netop for enen, for patienterne og for sygehuset er det vigtigt, at man får løst denne sag tilfredsstillende. Den har fået et ulykkeligt forløb, og jeg har indtryk af, at sagen har tilspidset sig i en sådan grad, at der nok ingen vej er ud af denne sag, hvis parterne selv skal løse denne konflikt.

Jeg er enig i den beslutning, som amtsrådet har truffet om at sætte denne trivselsundersøgelse i gang, og jeg beklager i og for sig, at den gruppe af sygeplejerskerne, som har deponeret deres opsigelser, ikke for sygehusets skyld og for deres sags skyld vil afvente den trivselsundersøgelse og stille opsigelserne i bero. Men jeg forestiller mig, at det altså bl. a. skyldes, at sagen er tilspidset så stærkt, og derfor tror jeg, at det ville være en god idé, om ministeren tog initiativ til en samtale. Det er tit, en sådan kan løse op for meget. Jeg erkender, at ministeren ikke har hjemmel til at gribe ind i denne sag, og det skal jeg ikke beklage, men jeg tror, det ville være klogt, om ministeren alligevel tog et ganske uforpligtende initiativ, som kunne løse op for problemerne.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Hr. Ole Vig Jensen gjorde en bemærkning, som jeg gerne vil understrege: man løser ikke Nykøbing S. sygehus' problem ved at flygte fra sygehuset. Jeg beklager i og for sig også, at man, når man nu virkelig vil til bunds i sagen, så siger det lidt skarpt, men vi har jo set før mennesker stå skarpt over for hinanden og alligevel kunne se det formålstjenlige. Og lad mig sige, at jeg er ikke helt fremmed over for samtaler af nogen art.

Edele Kruchow: Jeg vil ganske kort spørge ministeren, om jeg må opfatte hans omtale af afskedigelsesproceduren således, at ministeren mener, at alle led i denne afskedigelsesprocedure har været korrekte, og at der ikke er grund til nogen tvivl herom.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Efter det for mig oplyste er der ingen som helst grund til at betvivle korrektheden i afskedigelsen. Den alm. danske Lægeforening har været inddraget, Amtsrådsforeningen har været inddraget, og hvis der havde været tvivl om korrektheden i afskedigelsen, kender jeg Den alm. danske Lægeforening så godt, at så havde den sagt til på et tidligt tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Mads Eg Damgaard* til handelsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til, at genanskaffelsesprincippet bliver gældende i dansk pris- og monopollovgivning?“
(Spm. nr. 89).

Skriftlig begrundelse.

I de mange prislove, der har været gældende i efterkrigstiden og i monopollovgivningens administration, har man som hovedregel bygget på det såkaldte kostprisprincip. Det vil sige, at sælgerens pris skal ansættes efter varens — eller råstoffernes — indkøbspris. Følgen heraf er, at sælgeren får dækning for sin indkøbspris (plus den sædvanlige avance), når indkøbspriserne ligger uændret. Falder indkøbspriserne, må sælgeren selv bære dette tab, da ingen af hans kunder vil købe til den gamle, højere pris, når samme vare andetsteds kan købes til ny, lavere pris.

Kostprisprincippet medfører altså, at en erhvervsvirksomhed må notere tab, når der sker prisfald. Omvendt medfører det, at man ved stigning i indkøbsprisen (eller råvarerne) skal klare de fortsatte indkøb uden at forhøje den øjeblikkelige salgspris. Ved stærke prisstigninger på indkøbssiden kan man komme i den situation, at virksomheden ikke kan finansiere indkøb til fortsat salg (produktion) i sædvanligt omfang.

Ved genanskaffelsesprincippet kommer man ud over denne vanskelighed. Så kan man hæve prisen for lagervarer, når der kommer for stærke prisstigninger på indkøbssiden. Derved bliver man i stand til at finansiere fortsatte indkøb.

Når kostprisprincippet stort set har været anvendt af de skiftende regeringer, skyldes det sikkert, at man har set en risiko for, at